

עפ"א 4315/08/17 - דוד לבנת, טקסמקס שירותי אירוח בע"מ נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 4315-08-17 ליבנת ואח' נ' עיריית תל-אביב-יפו

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערערים	1. דוד לבנת 2. טקסמקס שירותי אירוח בע"מ ע"י ב"כ עו"ד אסף קוסטיקה
נגד	עיריית תל-אביב-יפו
המשיבה	ע"י ב"כ עו"ד נעמה בנצקי

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ע. מסארווה) מיום 10.7.17 לפיו הורשעה המערערת 2 בעבירה של עיסוק בעסק טעון רישוי ללא רשיון על פי הודאתה ונגזרו עליה קנס בסך 7,000 ₪, התחייבות אישית של מערער 1 על סך 7,000 ש"ח וצו הפסקת עיסוק שביצעו עוכב, כמפורט בגזר הדין.

הרקע

כתב האישום הוגש נגד שני המערערים. ביום 13.2.17 הודה המערער 1 בשם מערערת 2 כמנהלה בעובדות כתב האישום ובית משפט קמא הרשיעה על פי הודאתה בעבירות המיוחסות לה. הדיון נדחה למועד אחר לצורך טיעונים לעונש בעניין מערערת 2 ולהקראה למערער 1.

לאחר שניתנו למערער 1, לבקשתו, מספר דחיות, ביום 10.7.17 במועד ההקראה למערער 1, בהסכמת ב"כ המשיבה, בוטל כתב האישום בעניינו. נשמעו טיעונים לעונש לגבי מערערת 2 וניתן גזר דין בעניינה.

להלן בתמצית טיעוני המערערים

1. בישיבת בית משפט ביום 10.7.17 ביקש המערער 1 לדחות את הדיון על מנת לשכור שירותיו של עורך דין ובקשה זו לא זכתה לכל התייחסות על ידי בית משפט קמא.
2. זכות הייצוג הינה זכות יסוד במשפט הפלילי הותרת פסק הדין על כנו ואי מתן זמן סביר לתקן את

עמוד 1

הליקויים יתרמו לכך שהמערערים יאבדו את מקום פרנסתם.

3. יש ליתן למערערים זמן סביר לטיפול בדרישת המשיבה, להיתר לשימוש חורג, תהליך אשר נמשך כשנתיים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בפרוטוקולים ובמסמכים בתיק בית משפט קמא הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות.

בשום שלב של הדיונים לא ביקש מערער 1 דחיה על מנת לשכור שירותיו של עורך דין, למרות שכאמור הדיון נדחה לבקשתו מספר פעמים. במהלך כל הדיונים היצג מערער 1 את עצמו. גם במועד שמיעת הטיעונים לעונש לא טרח מערער 1 לבקש דחיית הדיון על מנת לשכור את שירותיו של עורך דין. רק לאחר ששמע את טיעוני ב"כ המשיבה, הודיע לבית המשפט כדלקמן: **"ביקשתי אישור לפני שפתחתי. אין שימוש חורג ואף אחד לא נתן ויש לי אישורים ואני רוצה שידחה אני אקח עורך דין. הקנס מופרז. לא עשיתי כלום לא בסדר. קיבלתי אישור לפתוח מהעירייה. לפי זה עשיתי והכל היה תקין. אני קראתי לכיבוי אש חמישים אלף פעם. אני לא צריך לשלם על זה"** (עמ' 3 לפרוטוקול מיום 10.7.17 שורות 5-2).

זאת כאמור, לאחר שמערער 1 הודה בבית משפט קמא בעובדות כתב האישום: **"זה נכון שאני מנהל עסק ללא רשיון..."** (עמ' 1 לפרוטוקול מיום 13.2.17 שורות 23-24) וכן: **"אין לי רשיון, העסק עובד ללא רשיון, מקובל עלי להודות אם יתנו לי זמן. אני לא יכול להגיד שיש לי רשיון כי אין לי רשיון"** (עמ' 2 לפרוטוקול מיום 13.2.17 שורות 10-11).

כאמור, המערער הופיע בכל הדיונים ללא ייצוג משפטי, הוא הבין את מהות ההליכים הננקטים נגדו, טען את הטענות הרלבנטיות בפני בית המשפט ואף הציג את כל המסמכים בעניין למרות שניתנו לו דחיות מספר, לבקשתו, לצורך קבלת הרשיון, מעולם לא טען כי ברצונו להיות מיוצג. גם הטענה דנן נטענה כלאחר יד בעקבות טיעוני ב"כ המשיבה לרבות אי שביעות רצונו מגובה הקנס שהתבקש על ידי ב"כ המשיבה.

יודגש כי מערער 1 לא העלה הטענה דנן בתחילת הישיבה שהיתה קבועה לטיעונים לעונש.

בנסיבות הללו אין מקום לקבל את הערעור בטענה כי המערער לא היה מיוצג על ידי עורך דין.

יער כי בעבירה נשוא הדיון אין חובת ייצוג ולכן בית משפט קמא לא היה אמור למנות למערער עורך דין. המערער רשאי היה לייצג את עצמו, וכך עשה בכל הדיונים. המערער אף רשאי היה לשכור שירותי עורך דין אולם הוא בחר שלא לעשות כן, כך שבעניין זה אין לו אלא להלין על עצמו.

בית משפט קמא הלך כברת דרך ארוכה לקראת מערער 1, נתן לו דחיות ושהות ארוכה על מנת לקבל את ההיתר, כמפורט בגזר הדין.

בנסיבות הללו לא מצאתי כי נפלה טעות כלשהי בגזר דינו של בית משפט קמא ואני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.